

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

El moviment de les joventuts, (M. Puges)
Fets i comentaris
Les caramelles (Pere Tuyet)
Pel desinteressament dels estudis (F. Callis P.)
El Rei Martí als banys de La Garriga (J. Muri)
Sant Jordi († Mn. Josep Cardona)
El poncelló de rosa (A.)
La maduxaire († M.ª Teresa de Vilarrubia)
Esports. (Canta-Clar · Linesmen)

Primer Congrés General de la Federació de Joves Cristians de Catalunya

a la ciutat de Barcelona, els dies 22 i 23 d'abril

Diumenge, dia 22 d'abril de 1934

A les 7:30: Missa de Comunió, a la cripta de Sta. Eulàlia de la Catedral.

A les 9: Ofici Solemne, a la Basilica de Sta. Maria del Mar. Cant de la missa "Fons Bonitatis", pel poble. L'ofici serà celebrat i assistit per Rvnds. Srs. Rectors de Parròquies de la Ciutat que tinguin Grup. Predicarà breument el Dr. Josep Vich.

A les 11: **Primera Sessió General**, a l'Olimpia. Tema General. Principis ideològics: «El nostre ideal de justícia social», per J. Blanc i Boès. «La F. J. C. de C. i el seu caràcter apolític», per Ferran Maria Ruiz i Hèbrard. «Els valors morals en la F. J. C. de C.» per Pere Tarrés i Claret. «La nostra afirmació religiosa», per Fèlix Millet i Maristany. «La nostra plenitud d'ideal en l'Acció Catòlica», pel Rvnd. Dr. Albert Bonet.

A les 14: Dinar col·lectiu, al Palau de la Metal·lúrgia.

A les 16: Exhibició gimnàstica pels Falcons de la F. J. C. de C. Gimnàs n.º 1 i Grups «Saba Nova», Vic, Mataró, Badalona, Igualada, etc., sota la direcció del professor Eladi Vidal. Concert per l'Agrupació Coral de la F. J. C., sota la direcció de Josep Llongueres.

A les 17: **Segona Sessió General**, al Palau de la Metal·lúrgia. Tema General. El perquè de les agrupacions professionals: «Els problemes especials de la joventut pagesa», per Joan Soler Caralt. «Els problemes especials de la joventut obrera», per Alexandre Simon. «Els problemes especials de la joventut dependent», per Josep Marlet. «Els problemes especials de la joventut escolar», per Gaspar Ràfols. «Els problemes especials de la joventut universitària», per Josep Piñol. «Els problemes especials de la joventut independent» per Pere Puig Quintana. Resum de la sessió pel President del Consell Federal.

A les 22: Concert per l'Orfeó Català, al Palau de la Música Catalana. Homenatge de la nostra joventut a Lluís Millet i Joaquim Ruyra, homes representatius de la generació que ha forjat aquell esperit que nosaltres volem per Catalunya.

Dilluns, dia 23 d'abril de 1934

Festa de Sant Jordi

Continuarà el Congrés amb caràcter d'Assamblea, els detalls de la qual estan anunciats en els programes especials.

NOTULES: Tots els garriguencs que desitgen assistir-hi cal que avui o demà ho posin en coneixement del Comité Directiu del Grup de La Garriga, el qual els facilitarà tota mena de detalls. A hores d'ara son ja uns setanta els garriguencs inscrits al Congrés.

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 14 Abril 1934

Núm. 30

Número solt, 20 cèntims

El moviment de les joventuts

Ens cal una joventut capaç de promoure a la nostra terra, sota el competent guiatge, un intensíssim renovellament de l'espiritualitat cristiana i un positiu avenç de la justícia en tots els ordres de la vida social.

Una de les particularitats més autènticament característiques de la nostra època és el moviment de les joventuts. Tant en bé com en mal, són avui les joves generacions les que comuniquen un major impuls als nous corrents ideològics i les que donen una garantia de fermesa a les modernes tendències i a les formes novelles d'organització política i social dels pobles. Aquells ideals que no puguin comptar amb l'adhesió de considerables nuclis de joventut són ideals que pràcticament no compten. Potser mai els joves no havien estat en camí d'exercir una tan positiva influència en la marxa del món com hi estan els d'ara.

Aquest intens moviment de les joventuts que pertot arreu apareix ben visible, ¿pot constituir per a nosaltres una bella esperança? No podem desconèixer, certament, que els règims dictatorials que actualment hi ha instaurats a Europa —bolxevisme, feixisme, nacional-socialisme— tenen llur puntal més ferm en les formacions de joventut. Es indubtablement el natural afany renovellador dels joves alló que dona a aquests règims autocràtics una major consistència. I és per això, precisament, que Europa està exposada a un més temible perill de contagi.

No havia d'ésser empresa difícil fer reaccionar les joventuts de Rússia, d'Itàlia i d'Alemanya contra les malvestats i la podridura del liberalisme econòmic individualista. Aquestes joventuts, amb llur natural generositat, s'han redreçat ardidament, impetuosament. Però, a la base de llur redreçament, per obra i gràcia de llurs inspiradors i de llurs conductors, no hi ha sinó una negació: la negació de tota espiritualitat; una concepció pagana de l'Estat, una concepció materialista de la vida. Aquest ofegament de l'Esperit ha d'ésser per força profundament antisocial, i per això veiem que en aquells països la cohesió de la societat no pot ésser assegurada sinó mitjançant uns procediments de terror, de coacció, violenta. I com que la violència no pot durar indefinidament, més d'hora o més tard tots els esforços d'aquelles joventuts han d'esdevenir estèrils i ha d'ésser enderrocat pel seu propi pes tot allò que amb llur energia construeixin.

Per a evitar la infecció, les joventuts més selectes d'altres diversos països europeus, davant la concepció pagana i materialista de la vida, s'apressen a proclamar la supremacia de l'esperit. També aquestes joventuts es redrecen amb ímpetu i tenacitat infrangibles contra la corrupció en què ha caigut el règim capitalista i marxen decidides vers la implantació d'un nou ordre de coses més just i més humà que no el d'ara. Però no admeten de cap manera que la regeneració de la societat

hagi de provenir fatalment de la implantació d'una nova forma d'esclavitud tan embrutidora, tan anihiladora de l'espiritualitat humana com ho era la que vingué a destruir el cristianisme.

Magnífics, admirables són els moviments de joventut, fèrvidament espiritualistes, de Bèlgica, d'Holanda, de França, i llurs publicacions, ja nombroses, produeixen una impressió profunda. Gràcies a la influència de certes organitzacions de joves excel·lentment preparats, posseïdors d'una molt sòlida i extensa cultura filosòfica i científica, el catolicisme, en aquells països, fa actualment ben remarcables progressos. I no és possible de trobar un mur de tan incommovable resistència per a contenir l'allau del materialisme atidor de la llibertat i la dignitat humanes com el que representa la difusió de la doctrina catòlica.

Esperit i matèria són ara en encesa lluita, com hi han estat, d'altra banda, d'ençà que el món és món. Però ara són les joves generacions les que marxen a l'avantguarda. I això, per sort nostra, no s'esdevé solament a altres terres, sinó que ho podem constatar també ací mateix. A hores d'ara, res de tan esperançador per a la nostra pàtria no podríem veure com aquesta ja imposant Federació de Joves Cristians de Catalunya, el primer Congrés General de la qual ha de celebrar-se a Barcelona dintre pocs dies. No cal sinó veure quins són els principis ideològics que informen la Federació per a comprendre com és d'alta i generosa l'espiritualitat que l'anima.

Nosaltres no sabríem dissimular la intensa satisfacció que ens causa aquest moviment de les joventuts nostres formades a l'escalf del catolicisme. Ens cal una joventut ben preparada per a lluitar, amb les armes de la pietat i la cultura, contra l'ateisme i la degradació materialista; una joventut que, sense insolència, però també sense respectes humans, sàpiga parlar ben alt i ben clar i blasmar tot allò que sigui blasmable i abonar i defensar tot allò que ho mereixi, amb cristiana llibertat, sense mirar d'on vingui i faci-ho qui ho faci; una joventut, en fi, capaç de promoure al nostre país, sota el competent guiatge, un intensíssim renovellament de l'espiritualitat cristiana, el qual necessàriament comporta un positiu avenç de la justícia en tots els ordres i manifestacions de la vida social. Aquest moviment de la nostra joventut, que avui podem contemplar en esplèndida creixença, es allò que, en aquestes hores de confusió i de neguit en què el món es troba, ha d'infondre'ns, als catòlics catalans, una més ferma confiança.

MANUEL PUGES

Fets i comentaris

NAIXEMENT. La jove i distingida senyora Rosa Costas Gual, esposa del nostre estimat amic i metge d'aquesta vila, Ferran Fitó Arbó, diumenge passat deslliurà un xamós nen, primer fruit del seu matrimoni.

Al felicitar cordialíssimament als venturosos pares, fem extensiva la nostra enhorabona als avis, besàvies i famílies respectives.

ACCIDENT. El passat dilluns, dia 9, ocorregué un sensible accident al conegut vaquer d'aquesta vila Joan Desplà. Mentre passava per la plaça de la República conduint un carruatge de la seva propietat, se li desbocà el cavall del mateix, i al llençar-se del vehicle ho feu amb tan mala fortuna que es produí ferides d'alguna gravetat.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

CANVI D'HORARI DE TRENS. Amb motiu de l'avançada d'hora a França, el tren que passava per La Garriga a les 11'50 hores en direcció a Barceloà, surt ara, a les 10'49 amb arribada a la ciutat Comtal a les 11'30. I el que tenia la sortida de Barceloà a les 15'15, ho fa ara a les 14'15 arribant a La Garriga a les 15.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

DE L'AJUNTAMENT. Sessió del dia 3 d'Abril: Fou aprovat un compte de la Generalitat de Catalunya; Es concediren els següents permisos per a obres a Francesc Mañosa, Jaume Camprodon Torres, Carles Ballester Gurgui, Alfred Huguet Manent, Pia Calvo Solana, Salvador Plandiura Boget, Joan Martí Vinyoles, Enllumenat de Poblacions, S. A. Quedà pendent de resolució una moció presentada per la comissió de cementiris i dos dictàmens l'un presentat per la comissió de Governació i l'altra per la comissió d'Hisenda.

Fou acordat un nou horari per la celebració de les sessions ordinàries d'aquesta corporació municipal, fixant-lo a les 19'15 pel període comprès entre 21 de març al 21 d'agost i les 18'30 del 21 d'agost al 21 de març.

Fou aprovat un dictàmen de la comissió de cultura sobre l'implantació d'un sistema de lliçons d'ensenyança pràctica per mitjà de cinema, aprofitant per això les facilitats que dona la Generalitat de Catalunya i la cooperació oferta pels locals d'espectacles públics Circol de Recreu i La Alhambra.

Fou aprovada una proposició encaminada a commemorar el III aniversari de la proclamació de la República, nomenant-se per això una comissió composta pels Srs. Regidors: R. Dachs, J. Oliver, J. Comère, J. Parera.

Estat de comptes des del dia 20 de Març al 3 d'Abril:

Existència el dia 20	17.348'91
Despeses	2.346'62
Existència el dia 3 d'Abril	15.002'29

"La Ventafocs". De veritable esdeveniment pot qualificar-se la representació d'aquesta obra de l'il·lustre escriptor i comediògraf en Josep Maria Folch i Torres, que tingué lloc en el Teatre La Alhambra el diumenge de Pasqua a la nit. "La Ventafocs" es l'obra més popular d'aquest autor, però també la que ofereix una major dificultat de presentació i interpretació. El meritíssim Quadro Escènic de l'Orfeó Garriguenc vencé aquestes dificultats i triomfà plenament sobressortint en els seus respectius papers tots els seus intèrprets. Poques vegades hem vist una compenetració tan gran en un grup amateur, com la representació d'aquesta simpàtica rondalla que ha donat la volta per tot Catalunya i que ha servit per a elevar a categoria de gran actriu, a una de les figures més simpàtiques de l'escena catalana: ens referim a l'artista Pepeta Fornés, intèrpret ideal de l'obra d'en Folch i Torres. I n'obstant veient nosaltres a Margarita Valls, interpretant la dolça Poncellina, en ha semblat trobar-nos davant d'una professional de l'art escènic. I això mateix ens ha passat admirant l'execució mestrivola de les senyoretes Maria Teresa Viñas, Teresa Fonollosa, Núria Vintorí i Teresa Martí.

Ha estat una revelació inesperada l'aportació d'aquestes gentils senyoretes que han demostrat posseir als dots d'assimilació i de intel·ligència per a interpretar els més difícils papers.

Els joves aficionats, Josep Puig, Lluís Viñas i Josep Pascual, coneguts ja per diverses actuacions, arrodoniren magistralment el quadro d'interpretació logrant un conjunt realment notabilíssim. També farem menció del jove debutant Alexandre Portavella, que desempenyà el seu paper amb força encert i entusiasme, secundant-lo els joves Ramon Pujol i Miquel Martí.

L'obra fou posada amb molta cura ressaltant moltíssim el vestuari de la sastreria Castellví i els decorats dels reputats escenògrafs Pou i Sunyé. Felicitem a la direcció artística que tan gentilment s'amaga el nom a fi de donar tot l'èxit als components d'aquest notabilíssim quadro escènic que s'empara sots el nom gloriós de la nostra primera entitat coral. I per acabar fem constar també que la representació fou un èxit de públic, i que la concurrència sortí molt satisfeta de la funció n'obstant l'hora avançada que s'acabà.

Malaltia. El nostre amic i subscriptor Sr. Manuel Raspall, arquitecte municipal, li desitgem així mateix que ben aviat es vegi lliure de la malaltia que l'afligeix.

Accident. Els nostres amics Salvador Gasull i Joan Pareras Celimendiz sofriren un accident al retornar de la veïna població del Figaró. Els desitgem un prompte i complet restabliment.

Necrològica. Ha estat sentida la mort del propietari, d'aquesta població, Sr. Poch (a. c. s.)

LA VEU DELS AMICS

Les Caramelles

a l'amic Ernest Ros

Per causes alienes a la nostra voluntat ens veurem privats de publicar en el darrer número de la nostra Revista, l'article del senyor Tuyet que a continuació publicuem.

Poden recordar vos una auca vuitcentista però amb els minots més elàstics i deportius. I malgrat tot, les caramelles passen de folk-lore. Parlen a algú més que a l'afició romàntica del col·leccionista de tradicions. Son una tradició, però no hi fa res: hom no hi pensa i pot viure-les amb tota seguretat com a **espectacle**. Com un espectacle actual, liricament aprofitable, lligat al diumenge de Pasqua florida que es un diumenge de totes les edats. El poeta pot combinar harmoniosament, sense cap ai al cor, les barretines, els clavells primerencs i les albaes porugues. Pot fer l'al·lusió reglamentària a la donzella de la finestra i al minyonet idil·lic. Adhuc podria, respectuosament, acusar els contrastos de la mula enflocada a la vora d'un Ford darrer model o la barreja saborosa de les cançons velles amb el traït del carrer.

Naturalment que si vol aprofundir una mica, haurà de posar-se seriós i meditar la Pasqua, el Misteri perdurable que aguanta, al fons de tot, la joia vilatana, la sol·licita i l'ordena, encara que els versos coixos no ho diguin. Pensarà en tota la bellesa humana i acolorida que ens perderiem, el dia que ningú cregués en Pasqua. Potser la bellesa de contar la primavera amb una mica d'emoció i de trobar un pretext diví per a estilitzar satisfactòriament les joies i les dèries de cada dia. Aleshores les caramelles ja serien folk-lore, i encara que això no ens dolgués, hauria de recar-nos l'esgotament de l'home, el qual potser trobaria que ja no val la pena d'inventar unes caramelles noves...

Mentrestant, reprimim l'oculta fal·lera apostòlica, i fixemnos del instint pasqual que malgrat tot, respira al fons de les caramelles. Musicalitzant els reflexos de la carn ressucitada i esplendent del Crist sobre les variacions humanes ja farem una mena d'apostolat. Abandonem-nos, com a un bany de puresa, al complet líric de la Pasqua florida.

Cantem l'alegria del temps que fa. La primavera que torna a humitejar clavells i a improvisar margaridoies.

La tendresa de les albes novelles sobre el toc d'Al·leluia. La cera verge, l'aigua clara i el foc nou. El bon solet que enlluerna les vidrieres primaverals.

La **mona** ornamental, com un monument sagrat dels fillols i de les padrines condescendents...

I sobretot, les caramelles. Les caramelles com un gest humà que interpreta la primavera i mira de tornar a somriure a Déu. La renglera de barretines, les cançons opaques i ondulants, les cistelles enflocades.

El triomf pasqual al menjador de casa perquè set o vuit xicots, —mig negociants, mig trobadors— canten estrofes lleugeres amb uns instruments de rondalla meravellosa.

Les caramelles de la gent gran, que fa concursos i

**Pel desinteressament
dels estudis**

Hi ha una falta d'esperit que pot ésser fèrtil en males conseqüències socials. Part de la nostra societat, es troba compromesa en el seu pervindre per un petit fet que déu vigilar-se: es fan molts estudis desinteressats.

Desde fa temps, per a propagar la instrucció, s'ha associat la idea de riquesa a la actual societat. —«Perquè és necessari ésser instruit? —Per a guanyar diners.»—Quant més un hom és instruit més guanya» —La preocupació està tan difosa, que actualment, gairebé és unànime, — excepte, naturalment, entre'ls intel·lectuals.

Mantenir aquesta equivocació, es entretenir la societat amb falses promeses. La instrucció, molt segur que no és inútil per a guanyar diners, però aquests generalment es guanyen en el comerç i la indústria, on no és pas necessària la manca de instrucció, però si on cal provar-hi qualitats de paciència, de coratge, de previsió, de flexibilitat que no tenen res que veure amb la intel·ligència.

Segurament que hi haurien molts menys candidats als diplomes, i alguns problemes socials serien menys difícils si hom digués abans que tot que la cultura déu ésser desinteressada.

La cultura és útil en totes les professions, però, el seu fi no és pas tant de permetre el sobressortir entre els professionals, com de donar a cada ú satisfaccions humanes. En quant al seu estat hom serà un professional, però respecte a la seva cultura serà un home.

Hi hagué qui va dir que el grec i llatí que tenia esfudiat no li donaven menjar. Perquè se li havia fet creure? La primera sabiduria de l'home instruit és la de no fer-se il·lusions respecte la raó d'ésser de la instrucció.

Si ens donéssim exactament compte del fi que devém seguir per la cultura, la nostra Catalunya pràctica veuria moderar l'assalt als diplomes, i llavors l'esperit no sofriria per haver d'estar rebaixat a l'interès.

F. CALLÍS P.

omple el carrer de la revinguda Pasqua. L'eufòria ciutadana que ho decora i ho il·lustra tot.

Les fadrines que treuen el cap a la finestra perquè l'estrofa ho canta i no cal pas quedar malament...

I adhuc, si voleu, l'«amor», l'amor primari i directe com un tema de Jocs florals o de novel·la rosa, un «amor» que consonarà infal·liblement amb «cor» i que te els seus punts d'égloga cristiana...

La florida múltiple de les coses que ressuciten. I encara que plogui, i les noies no puguin sortir al balcó, la paradoxa primaveral i immarcible de la Pasqua cristiana, la Puresa procreadora i la Vida que surt del sepulcre...

PERE TUYET

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XXI

Dimarts, 11 de maig de 1400 (1)

La figura del rei Martí apareix simpàtica per molts aspectes. Un d'ells es el respecte escrupulós que sentí per a totes les institucions catalanes. La monografia que venim realitzant ens presta avui ocasió de comprovar ho; en efecte:

Vèiem en el darrer article com el Rei cercant la manera d'aixugar el déficit de la seva casa, es dirigia al bisbe i capítol catedralici de Barcelona demandant el pagament d'unes subvencions. Aquests amatents envien desseguida dos canonges cap a La Garriga per entrevistar-se amb el rei i assabentar-lo que no estan obligats a prestar-li les subvencions demanades. Aleshores el rei Martí en lloc de dispo ar com un monarca absolut, vol certificar-se en la qüestió, i mana suspendre tot el que faci referència a aquest assumpte, escrivint la següent lletra.

Lo Rey

Devant nos son venguts los amats nostres en Bn. de Brugeroles e en G. Valles, Canonges de la Esgleya de Barchinona, per part del bisbe e Capítol de la dita Esgleya e han a nos humilment supplicat, que com les demandes que de nostre manament se fan als homes de la dita Esgleya, e de la almoyna d'aquella, per raho de la coronacio de nostra molt cara muller la Reyna, sien contra privilegis e libertats de la dita Esgleya, e en altra manera contra forma acostumada, volguessen sobre aço per justícia provehir.

E nos volents procehir degudament en les dites coses a vos manam expressament e de certa ciencia que ab sobirana diligencia e cura, vos informets si en altres coronacions passades, los dits homens han pagat o contribuït o no. E de tot nos informets plenerament e distincta. Entretant sobrehiets o fets del tot sobreseure en les demandes dessus dites, tant que n toquen los dits homens, e no en altra manera. Dada en lo loch de la Garriga sots nostre segell secret a XI dies de Maig de l any M.CCCC. Rex Martinus—Dirigitur Bº Rotlan de The-sauraria.—Dominus Rex mandavit mihi Antonio de foute.

J. MAURÍ

(1) Hem trobat una sola lletra escrita en català que porti aquesta data; es la que reproduïm.

A l'Arxiu de la Corona d'Aragó poden trobar-s'hi sis més però aquestes son en llatí (Registre 2243 foli 110; Reg. 2173 fol. 87-89-96; Reg. 2193 fol. 200; Reg. 2210 fol. 162; Reg. 2211 fol. 12)

Sant Jordi

Cavaller, sant cavaller
quí porteu llança d'acer
i cota de malla.

I munteu un cavall blanc,
i el drac féu rodar pel fang
del camp de batalla.

I salveu a la *Princesa*
de les urpes del malvat
amb la vostra llança encesa
al foc de la caritat.

I ens mostreu la creu vermella
que flameja en vostre escut
ensenyant-la com rodella
amb què mai fóreu vençut.

I us féu sentir per la flaire
de les coses que han florit
en besar-les, cada any, l'aire
de l'abril que heu beneït.

Cavaller, sant cavaller,
Patró del nostre terror;
res qui temeria
les urpes i ullals del drac,
si ens proveïu el buirac,
de fe i coratgia.

† Mn Josep Cardona

Full Femení

El poncelló de rosa

L'horta de les monges, d'ençà que la primavera hi ha donat la seva floridora llambregada, pot dir-se que és una horta de delícies.

De primer, foren els fruiters que es tornaren meravelloses toies, gentil promesa d'aquells fruits abundants i exquisits, que les monges, cada any, després de confitar-los, guarden en gerretes a dins de la clausura. Bé ho saben prou els benefactors del convent com en son de dolces aquelles confitures!

Després dels arbres van florint poc a poc els rosers. Els caminals de l'horta en son tots ribetejats i les parets en son enmantellades.

Una novícia surt del claustre meditador i passa pel camí enramat. Diríeu que es una flor blanca, una meravellosa flor bellugadissa, la germana gran i afectuosa de les que s'esbadellen a son entorn.

Tot d'un plegat, s'atura, impressionada, davant d'un poncelló pàl·lid, d'un rosat amoixador. Pobra novícia! Ha renunciat a tot. Ha reclòs el seu cos gràcil, dins els plecs exuberants d'un hàbit; ha recollit la seva cabellera de reflexes daurats en la penombra d'un vel; ha deixat la família, els bens, els amics, tot, menys els records. S'arripen tant a l'ànima, els records! Qui seria prou fort per a treure'ls-en? I no obstant, per a revifar-los, n'hi ha prou d'un feble poncelló de rosa. Aquell, a Sor Marianna, li'n recordava un altre d'igualment pàl·lid i amoixador, que li oferiren un dia, com a gentil companyó, d'un amor tendre i sincer. Ella, però, sentia a dins, quelcom de més gran i el refusà bo i agraint-lo. Malgrat hi hagi qui diu que les monges no tenen cor, Sor Marianna el sentia bategar en recordar totes aquestes coses que li evocava el poncelló. Però no cregueu que hi pensés amb recança. Ella sabia bé que l'amor dels homes fa com les roses; és molt bonic en la seva florida; després, en marcir-se, deixa una gran enyorança enfonsada al cor, que no pot sentir-se sadoll amb els amors que es passen, que fugen, que obliden, que enganyen...

L'esguard perdut enllà de les muralles de l'horta, Sor Marianna somreia. Oh! els records no farien res més que fer-la més aimant del seu celestial Espós. Agafà el poncelló i se'l dugué als llavis. Un perfum delicat li feu cloure els ulls amb delectança. I passant, com una flor

blanca, pura, deliciosa, pel caminal ribetejat de rosers, retornà al claustre meditador i entrà a la capella. Allà, freg a freg del sagrari, deixà la poncella de rosa repenjada a la portelleta daurada i després repençant son esperit en el cor de l'Amat digué molt baix, molt intimament:

—Jesús meu, jo us dono tot el meu cor! Jesús meu, jo us dono tot el meu amor!...

Cridades per la campana, les monges entraven al cor, amb un fresseig suau d'hàbits i una cançó fina de rosaris.

La poncella de rosa bo i donant la seva frescor i la seva flaire al Creador, escoltava—si es que les roses saben escoltar—un bressoleig de psalms dolç i cantador, com el de l'oreig que allà a l'horta devia gronxar les seves companyones.

A.

La maduixaire

(Fragment)

El sol copsarà abans de gaire
aurífic, el punt de mig-dia.
El vent ha parat, ni un bleix d'aire
l'atmosfera ardenta destria.
Perduda al recer d'una mata
humil la fontana somica
rebent sa besada de plata
l'herbei que rosseja una mica...
Saltant els matolls tota encesa
sens por de follets ni de bruixes
arriba una gràcil pagesa
portant un cistell de maduixes.
I passa apartant-se les branques
mostrant en l'aspror de la lluita
un gai refilet de dents blanques
i uns llavis més roigs que la fruita.

† M.ª Teresa de Vilarrubia

ESPORTS

FUTBOL

Copa "Penya Sprint"

Juventut Garriguena, 1

F. C. D. El Bosc, 1

Tal com s'havia anunciat, se celebrà diumenge passat al camp d'esports de La Garriga el partit de futbol entre la J. G. i el F. C. D. El Bosc.

L'anomenada de que venia precedit l'equip visitant i el fet d'haver-hi una copa en litigi féu que a despit del temps assistís a presenciar aquest encontre un nombrós contingent d'aficionats àvids de veure una bona tarda de futbol.

Sota les ordres de l'àrbitre rodenc, Sr. Costa, els equips s'alinearen de la següent forma: J. G.; Olivé, Aspa I, Vila, Arisa, Viñas, Andreu, Portavella, Caselles, Sellarès, Garcia, Aspa III.

F. C. D. El Bosc; Mercadé, Cabanyes, Vallbona, Sastre, Gil, Carbonell, Prats, Castells, Cura, Lasi, Santa.

A les quatre comença la partida i tot seguit es fan amb el cuuro els forasters donant la sensació de que marcaran aviat. No succeeix així, però, doncs els locals amb molt d'entusiasme aconseguixen portar el joc vers els dominis del porter contrari, el qual es veu obligat a fer unes quantes parades per no deixar-se perforar la seva xarxa.

Després d'un domini alternat arriba el primer gol de la tarda, als 35 minuts de joc. Una passada de Portavella a Sellarès es fallada per aquest i Garcia molt oportú marca l'únic gol per el seu equip, que és acollit pel públic amb força aplaudiments.

Centrada de nou là pilota, els davanter contraris obliguen l'Olivé a intervenir amb molt encert en diverses ocasions efectuant boniques parades. Seguidament fineix la primera part.

En començar la segona el C. D. El Bosc presiona fortament, essent fruit d'aquest domini el segon i últim gol de l'encontre assolit als vuit minuts de joc per mitjà del seu davanter centre Cura.

Amb l'obtenció d'aquest nou tanto el joc s'anima una mica, alternant ambdós bàndols llur domini, veient-se alguna jugada d'emoció.

La igualada, però, persisteix i cap a les acaballes del partit els forasters fan desesperats esforços per tal de desfer-la favorablement, no aconseguint-ho gràcies a l'entusiasme del nostre tercet defensiu que amb molt d'encert desbarata les seves intencions, finint l'encontre amb un equitatiu empat a ú.

Dels nostres, com hem dit, els millors foren el porter i la defensa, doncs de la ratlla mitja i davantera podem dir que gairebé no existiren.

Dels forasters ens agradaren el defensa esquerre, mig centre i extrem esquerre, sense voler dir, però, que els demés desentonessin, puig tots en general forniren una bona partida, palesant posseir un bon conjunt de campionat.

L'arbitratge, discret.

Linesmen

Tothom sap...

...que el partit de diumenge passat agradà al públic garriguenc.

...que l'equip visitant demostrà posseir un conjunt formidable.

...que el tercet defensiu local es portà com en els seus millors temps.

...que en Margaret ha rebut importants ofertes de varis equips.

...que ell ha promès continuar jugant en el "team" local.

...que en Tià ha perdut la por.

...que amb les seves paradasses es captà les simpaties del respectable.

...que es murmura que el camp garriguenc està destinat a desaparèixer.

...que en dit terreny s'hi construïran edificis.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

...que un nombrós grup d'aficionats a tan noble esport, ha decidit, si arriba el cas, demanar al nostre Municipi, seguint l'exemple d'altres pobles (Ripoll, Roda, etc.) s'encarregui de l'obtenció i conservació d'un nou camp d'esports.

...que fora una vergonya que La Garriga es quedés sense terreny esportiu.

...que ja ens sobrarà temps per parlar-ne.

...que la nostra davantera necessita reformes.

...que hi manca un director d'atac i un rematador.

...que l'Aspa III es mig ala i no extrem.

...que el desempat per a l'adjudicació del trofeu "Penya Sprint" tindrà lloc al nostre camp.

...que ja els assabentarem de la data.

Canta-Clar

U. E. St. Andreu, 3

F. J. C. de La Garriga, 5

El passat diumenge, 1 del corrent, es celebrà en mig de gran espectació aquest interessantíssim encontre, presenciat per un públic molt numeros, atret per l'esplèndida tarda que feia i la importància del notable conjunt andreuenc.

Als tres minuts de joc els visitants obtingueren el primer gol a favor seu al convertir en tanto un "penalty" amb que fou castigada la F. J. C.

Dos minuts més tard assolien el segon després d'una magnífica i ràpida arrencada, davant l'astorament dels juga dors locals, que no es sabien explicar aquell caire desfavorable que amb tant poc temps havia prés l'encontre. No tardà gaire a aparèixer el tercer gol, també de "penalty" i quan tothom donava per descomptat el triomf foraster, llavors la F. J. C. s'anà creixent de tal manera, que en arri-

bar a la mitja part, ja havien conseguit igualar a tres la marxa del partit, passant de dominats a dominadors. El primer, fou obra d'en Caselles i els restants obtinguts en dues "melées".

A la segona part, Portavella consolidà la victòria Fejocista, marcant en dues ocasions; finint mes tard aquesta disputada partida amb l'esmentat resultat.

Dels nostres, Pareras, Portavella, Valls, Aspa I i Caselles, foren els que destacaren, tenint l'actuació dels demés bastant que desitjar, arreglant-se l'equip local com segueix: Font, Aspa I, Pareras, Andreu, Caselles, Garcia, Font, Valls, Portavella, Miranda, Aspa III.

Linesmen

Impremta Mercantil - La Garriga

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotografics - Laboratori d'analisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf. 72 LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Barberia
Casa JaumeSaló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos - LA GARRIGA - Telèfon 84

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 26

Fàbrica de Gasoses i Sifons

Eduard Pujol

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Carns Fresques - Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CAN TRICATÉ)

Bany, 3, Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Farmàcia **Torrent** Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

Lluís Fortuny

MERCERIA

Géneres de punt, camiseria i gorres. Llanes, Sedes, Trajos, Abrics, Granotes, Pantalons i demès articles confeccionats

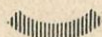

Carrer Banys, 9

LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

LA ALHAMBRA

Dissabte 14 d'abril de 1934 :- Festa de la República :- Tarda a un quart de cinc

A petició de nombroses famílies que no pogueren assistir a la representació de "LA VENTAFocs" per haver-se esgotat totes les localitats, el Q. E. de l'O. G. ha decidit donar una segona i darrera representació d'aquesta obra, encís de grans i petits, que ha sigut un dels èxits més definitius del Teatre Català, i un senyalat triomf per part del grup amateur de l'Orfeó Garriguenc.

Representació de la rondalla popular, posada en tres actes, dividida en set quadros, origina de l'il·lustre escriptor En JOSEP Me FOLCH i TORRES

LA VENTAFocs

REPARTIMENT

Poncellina (Ventafocs)	Srta.	Margarita Valls
Velleta Maria	»	Teresa Martí
Florinda (madrastra de la Ventafocs)	»	Maria Teresa Viñas
Girassol (filla de Florinda)	»	Teresa Fonollosa
Roserblau (filla de Florinda)	»	Nuria Vintro
El Príncep	Sr.	Alexandre Portavella
Guiu (ric hisendat, pare de la Ventafocs)	»	Lluís Viñas
Badinet (pastor, després patge)	»	Josep Puig
Fidel (antic servent de casa Guiu)	»	Josep Pascual
Pepona (pastora)	Srta.	Teresa Martí
Noble primer	Sr.	Ramon Pujol
Noble segon	»	Miquel Martí

Dames, cavallers, caçadors, patges, àngels, etc.

Titols dels quadros: De damisel·la a ventafocs - L'anell del príncep i la velleta del bosc - La nou meravellosa - Somni realitzat - El ball del príncep o la xinell·la de cristall - «Potser si, potser no, potser si que era jo» - De ventafocs a princesa - Apoteosi.

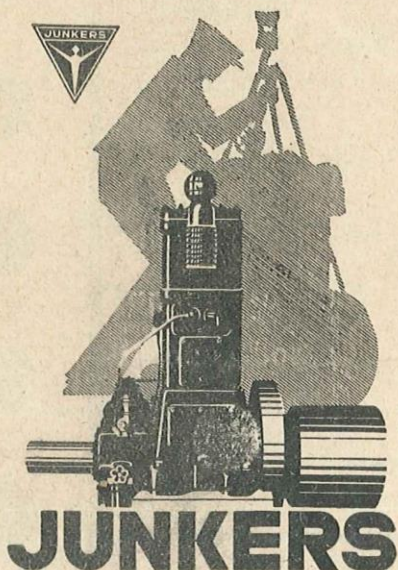
Preus populars: Butaques i cadires de llotja 1'50 ptes. - Entrada general 0'75 ptes. - Mitja preferència (infants) 1 pta. - Mitja general (infants) 0'40 ptes. Es despatxen localitats.

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER
Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol
Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum
En existència a Barcelona de 8 a 50 HP